

ת"פ 35700/04/14 - מדינת ישראל נגד מיכאל זנוי - התייצב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 מרץ 2017

ת"פ 35700-04-14 מדינת ישראל נ' זנוי

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד איציק אמיר

נגד

מיכאל זנוי - התייצב

הנאשם

על-ידי ב"כ עו"ד יפעת כץ

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון תוקן כתב האישום לקולא מבחינת עובדות והוראות חיקוק, ובסופו של דבר הורשע הנאשם בעבירת גניבה בכך שביום 12.01.14 נטל הנאשם מהמתלוננת, ששוחחה בטלפון סלולרי, את רכושה, היינו את הטלפון, ונמלט מהמקום. כמפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם השליך את הטלפון הגנוב וזה הוחזר למתלוננת.

לאחר גיבוש הסדר הטיעון ובהתאם לו, נשלח הנאשם לשירות מבחן.

בעניינו של הנאשם ליווה שירות המבחן את הנאשם תקופה ארוכה ביותר ונמסרו לבית המשפט שישה תסקירי שירות מבחן בעניינו, הסוקרים באופן מעמיק ומפורט את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, את קשיו, את חברתו לחברה שולית, עברו הפלילי חרף גילו הצעיר, ומתארים את הירתמות הנאשם במהלך התקופה הטיפולית הממושכת, לאחר קשיים ראשוניים, להליך טיפולי ולבחינה מעמיקה של מצבו.

תסקירי שירות המבחן מפרטים את שילובו של הנאשם במהלך אותה תקופה ארוכה בקבוצה טיפולית ובטיפול, מתן בדיקות שתן והפגנת רצינות ומאמץ להתמיד בהליך השינוי. שירות המבחן מציין לחיוב את ההתמדה במסגרת התעסוקתית, את מתן האמון ההולך וגובר ואת הנכונות לקבל עזרה, וממליץ במסקנתו הסופית והמגובשת ליתן משקל ניכר להליכי הטיפול והשיקום ולהסתפק בענישה מותנית לצד פיצוי למתלוננת.

שירות המבחן נדרש גם לכך שבשל הקושי הכלכלי וההתמדה בעבודה אין הוא רואה צורך, במקרה זה, לביצוע של"צ. כידוע, המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, אך היא מהווה כלי עזר מקצועי בעל חשיבות.

ב"כ המאשימה הציג מתחם ענישה שתחתיתו תקופה קצרה הניתנת לריצוי בעבודות שירות והביע הסכמה, בשל מאמצי השיקום והליכי השיקום, לסטות כלפי מטה מן המתחם וזאת בכפוף לכך שצו המבחן שיינתן יהיה ממושך וכן ייגזר בעניינו של הנאשם מרכיב של צו של"צ חרף הערות שירות המבחן.

ב"כ הנאשם טוענת כי בנסיבותיו של כתב האישום המתוקן תחתית מתחם הענישה מתחילה ממאסר מותנה, כך שהלכה למעשה לא נדרשת כלל חריגה ממתחם הענישה, היא מבקשת לתת בכורה לשיקולי השיקום ולהסתפק במאסר מותנה לצד פיצוי סמלי בלבד בשל היעדר פגיעה במתלוננת, ולצד צו מבחן שלא יעלה במשכו על התקופה שהתבקשה על-ידי שירות המבחן, וכן צו של"צ תחום בהיקפו ופרוס על פני תקופה ממושכת. כמו כן עתרה כי בית המשפט יימנע מהטלת ענישה כספית ויסתפק בהתחייבות, בשל הקושי הכלכלי שפורט בתסקירים.

מקובלת עליי טענת ב"כ המאשימה, כי גם בנסחו המתוקן של כתב האישום הערכים המוגנים שנפגעים אינם מתמצים בערכים רכשיים והם כוללים גם פגיעה בתחושת הביטחון האישית במרחב הציבורי. בבואי לקבוע את מתחם הענישה אני לוקחת בחשבון את העובדות, כפי שבאו לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן, הכוללות מעשה רגעי, שלא ניתן לשלול כי הוא אימפולסיבי, של לקיחת הטלפון הסלולרי מידיה של המתלוננת והימלטות מהמקום, והשלכה כעבור זמן קצר של אותו טלפון גנוב שהוחזר למתלוננת. אני לוקחת בחשבון את העובדה שמעבר לתחושת הבהלה שיש להניח שחווה המתלוננת לא הייתה פגיעה פיזית במתלוננת, ובנסיבות אלה, בהתחשב, בין היתר, בעבירה בה הורשע הנאשם בעקבות תיקון כתב אישום, אני סבורה כי מתחם הענישה נע ממאסר מותנה בליווי של"צ ועד תקופה של שמונה חודשי מאסר.

בתיק שלפניי ראויה המאשימה לשבח על כי הכירה בחשיבות של שיקולי השיקום, ודומה בעיניי שהנאשם ראוי להתחשבות בית המשפט עקב המאמצים שהוא עורך לקיום חיים מתפקדים, הכוללים עבודה סדירה והשתלבות בהליך טיפולי, כשחשיבות הדברים היא רבה, בעיקר נוכח גילו הצעיר, הרקע האישי המורכב הכולל התרועעות עם חברה שולית ועבר פלילי שאמנם אינו מכביד, אך הוא רלוונטי ומציג תמונה מדאיגה ביחס לעברו ובהתחשב בגילו הצעיר.

בנסיבות אלה, ההירתמות להליך טיפולי והמאמצים שמשקיע הנאשם הם בעלי חשיבות יתרה לא רק לנאשם אלא גם מבחינת האינטרס הציבורי.

לקחתי בחשבון במסגרת גזירת הדין את נסיבותיו האישיות, את העולה מן התסקירים ביחס למצב הכלכלי ולחובות, את גילו הצעיר של הנאשם, את העבר הפלילי הרלוונטי, כאמור, וכן את הזמן שחלף מאז ביצוע המעשה, למעלה משלוש שנים. בנסיבות אלה אני סבורה, כי עונש שעיקרו ענישה צופה פני עתיד לצד מרכיבים טיפוליים וענישה חינוכית ישרת בצורה המיטבית את מאמצי השיקום ואת שיקולי הענישה. מקובלת עליי עמדת הסניגורית, לפיה, אין צורך, במקרה זה, להאריך את צו המבחן מעבר לתקופה שהתבקשה ע"י שירות המבחן וזאת בהתחשב בתקופת הליווי הארוכה מאוד עובר לגזר הדין. מקובלת עליי עתירת הסניגורית כי הפיצוי יהיה סמלי בלבד, וזאת בהתחשב בעובדה שלא נגרם נזק רכשי ואף לא נזק פיזי. הסניגורית לא טענה כנגד העתירה שהמאסר המותנה יחול גם על עבירות אלימות, ובנסיבות אלה, בהתחשב באופי המעשים, איעתר לעתירת המאשימה.

לעניין תקופת השל"צ והיקפו, אני רואה חשיבות חינוכית בצו של"צ, גם אם תחום מאוד בהיקפו, ואפרוס את תקופת השל"צ על פני תקופה נכבדת כדי לא להכביד מעבר לנדרש על פרנסתו של הנאשם. לעניין הענישה הכספית, מקובלת עליי עתירת הסניגורית להסתפק בהתחייבות להימנע מעבירה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות, למעט איומים, וכן את העבירה בה הורשע.
 2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7,500 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 15 ימים.
 3. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 2, בסך 400 ₪. **הפיצוי ישולם עד 01.05.17. ככל שהופקדו כספים בהליך זה במסגרת צווי הבאה, לבקשת הנאשם, יקוזז סכום הפיצוי מהכספים המופקדים והיתרה תוחזר לנאשם. פרטי המתלוננת נמסרו על-ידי המאשימה.**
 4. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. **מובהר לנאשם, כי אם לא ימלא אחרי תנאי הצו, מוסמך בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו.**
 5. בהסכמת הנאשם, ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 25 שעות. שירות המבחן יערוך תכנית של"צ ויעבירה לאישור בית המשפט וזאת עד יום 15.05.17.
 - הצו יושלם תוך 18 חודשים ממועד אישור התכנית על-ידי בית המשפט. **הובהרה לנאשם סמכות בית-המשפט לחזור ולגזור את דינו, אם לא יקיים אחר תנאי הצו.**
 6. ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.
 - זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.
 - המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לשירות המבחן.**
- תז"פ - 16.05.17.

ניתנה והודעה היום, כ"ד אדר
התשע"ז, 22/03/2017, במעמד
הנוכחים.
לימור מרגולין-יחידי, שופטת